

This is a self-archived version of an original article. This version may differ from the original in pagination and typographic details.

Author(s): Heikkilä, Jussi

Title: Yli 30 vuotta suomalaista hyödyllisyysmallijärjestelmää, osa 1

Year: 2023

Version: Published version

Copyright: © 2022 IPR University Center

Rights: In Copyright

Rights url: <http://rightsstatements.org/page/InC/1.0/?language=en>

Please cite the original version:

Heikkilä, J. (2023). Yli 30 vuotta suomalaista hyödyllisyysmallijärjestelmää, osa 1. IPRinfo, 2023(5). <https://iprinfo.fi/artikkeli/yli-30-vuotta-suomalaista-hyodyllisyysmallijarjestelmaa-osa-1/>

1. [Etusivu](#)
2. [Artikkelit](#)
3. [Yli 30 vuotta suomalaista hyödyllisyysmallijärjestelmää, osa 1](#)

Yli 30 vuotta suomalaista hyödyllisyysmallijärjestelmää, osa 1

5/2023 12.9.2023

Nyt kun Eurooppa on saanut yhtenäispatenttijärjestelmän, ja yritykset – toivottavasti – pohtivat kuumeisesti siihen liittyviä mahdollisuuksia ja riskejä, on hyvä aika uudelleenarvioida kansallisten hyödyllisyysmallijärjestelmien tarkoituksenmukaisuutta. Aiheeseen ovat tarttuneet viime aikoina erilaisilla näkökulmilla myös [Tuomas Mylly](#) (2023) ja [Max Oker-Blom](#) (2023) tämän verkkolehden sivuilla.

Yleisesti hyödyllisyysmallijärjestelmien olemassaoloa perustellaan sillä, että ne ovat patenteja nopeampi, yksinkertaisempi ja edullisempi suojamuoto, joka soveltuu erityisesti ”pienille” teknisille keksinnöille (patentoitavuuskriteerit eivät täyty) ja laiteparannuksille, joiden elinkaari on lyhyt (esim. Suthersanen 2006, 2019; Björkwall 2009; Prud’homme 2014; Radauer ym. 2015, 2019; Heikkilä 2018, 2023). Artikkelissani Heikkilä (2023) kävin läpi 64:n kansallisten patenttinviraston verkkosivut ja keräsin niiltä tiedot siitä, kuinka

hyödyllisyysmalleja kuvataan (”markkinoidaan”). Havaintojeni mukaan suurin osa virastoista, 60,9 %, painotti lyhyempää suoja-aikaa, 37,5 % hyödyllisyysmallin soveltuvuutta pienille keksinnöille tai alempaa keksinnöllisyysvaatimusta, 29,7 % hyödyllisyysmallisuojaan myöntöprosessin nopeutta ja 26,6 % edullisuutta.

Hyödyllisyysmallijärjestelmät ovat useimmissa maissa kansallisten innovaatiojärjestelmien nyansseja, joiden vaikutuksista innovaatiotoiminnan määrään ja laatuun löytyy hyvin rajallisesti näyttöä eli sitä kuuluisaa empiiristä evidenssiä. Tunnettua on tutkimustulosten perusteella, että instituutioiden laadulla ja ns. politiikkasekoituksella (”policy mix”) on olennainen merkitys innovaatiotoiminnan kannustimien luomisessa (vrt. North 1990, Acemoglu ym. 2005, Bloom et al. 2019). Epäselvää on kuitenkin, mitkä ovat hyödyllisyysmallijärjestelmän nettohyödyt patenttijärjestelmien ”tuki-instituutioina”, osana kansallisia innovaatiojärjestelmiä ja innovaatiopolitiikan työkalupakkeja.

Edistävätkö hyödyllisyysmallijärjestelmät innovaatiotoimintaa ja innovaatioiden leviämistä enemmän kuin kustantavat (Suthersanen 2019)? Voiko hyödyllisyysmallijärjestelmien patenttijärjestelmille tarjoama joustavuus ja erilaisten järjestelmien vapaampi kokeileminen olla hyödyllisempää kuin harmonisointi kuten mm. Cahoy ja Oswald (2021) argumentoivat? Kehittyvien maiden osalta hyödyllisyysmallijärjestelmien hyödyistä on vahvempaa näyttöä ”teknologisen kiinnikuromisen” välineenä (Suthersanen 2006; Kim ym. 2012; Prud’homme 2017), kun taas empiirinen evidenssi on erityisen puutteellista kehittyneissä talouksissa (Heikkilä 2018).

Suomen hyödyllisyysmallitoimikunta totesi mietinnössään (1986, s. 2), jossa suositeltiin suomalaisen hyödyllisyysmallijärjestelmän perustamista, että ”Hyödyllisyysmallin kohteeksi soveltuvaa keksintöä ei useimmiten voi suojata patentilla. Silloinkin kun patentointi voisi tulla kyseeseen, se saattaa monen pikkukeksinnön suojaamiseksi olla liian hidas, hankala ja kallis menettely”. Björkwallin (2009) väitöskirjassaan toteuttaman kyselyn mukaan vastaajat (87 kpl) pitivät hyödyllisyysmallia edullisena, nopeana ja yksinkertaisena suojamuotona, mikä on linjassa järjestelmän tavoitteiden kanssa. Kyseinen väitöskirjatutkimus on kattavin suomalaisesta hyödyllisyysjärjestelmästä tehty empiirinen analyysi (vrt. Oker-Blom 2023). Analyysin toteuttamisen jälkeen suomalaisten hyödyllisyysmallihakemusten hakemusmäärät ovat jatkaneet laskuaan (ks. kuvio 2 alla) viitaten siihen, että järjestelmän merkitys innovaatiotoimintaa tukevana IPR-instituutiona on vähentynyt.

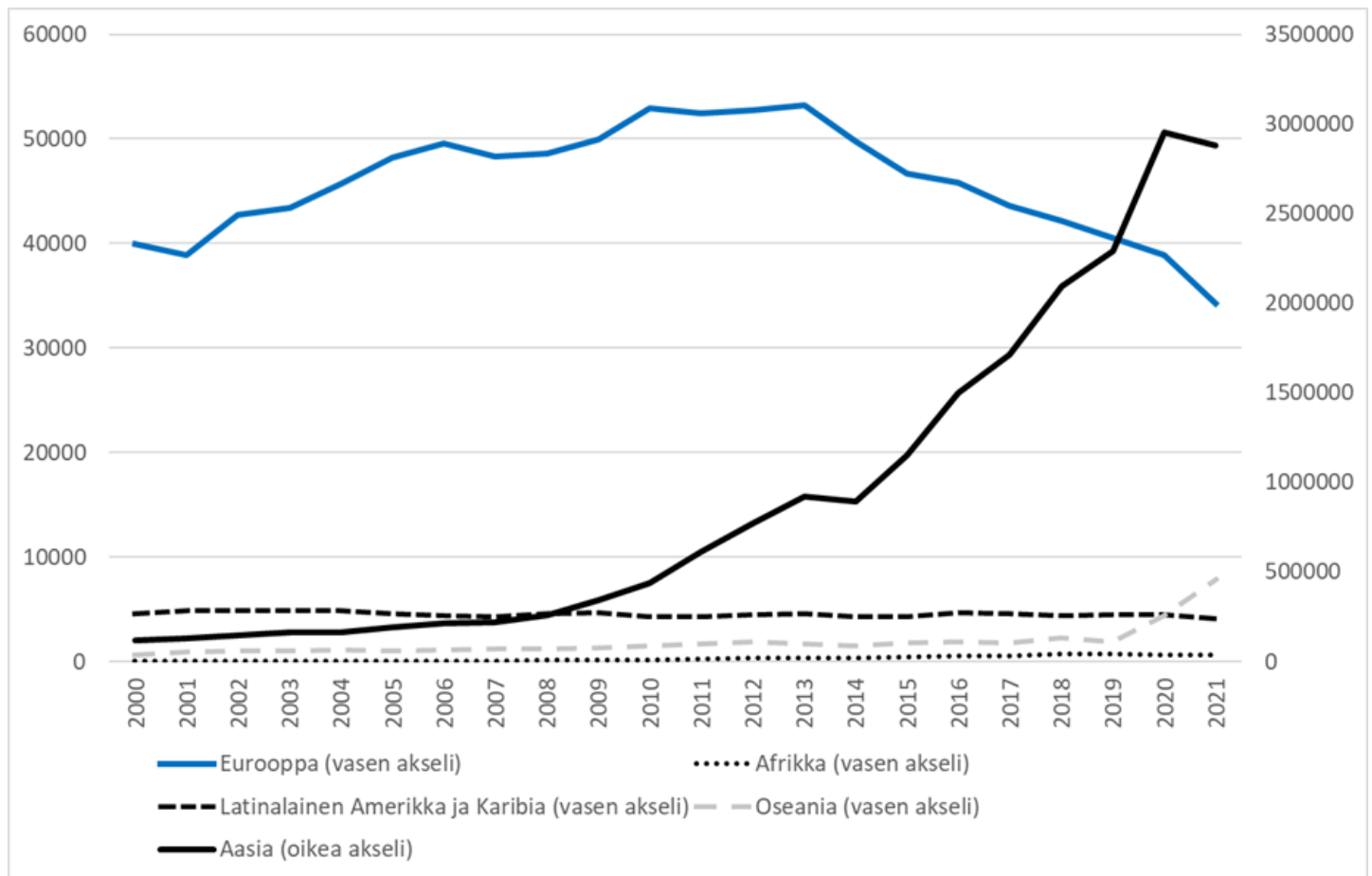
Tässä kirjoituksessa tarjoan muutaman tilastollisen näkökulman ainoiden pohjoismaisten eli suomalaisen ja tanskalaisen hyödyllisyysmallijärjestelmän nykytilaan ja kehitykseen. Käyn läpi hakemusmäärien trendejä sekä vertailen Suomen ja Tanskan hyödyllisyysmallijärjestelmien inklusiivisuutta.

Hyödyllisyysmallijärjestelmien maantiede

Käytännössä kaikilla maailman mailla on jonkinlainen patenttijärjestelmä (WIPO:n hallinnoimalla Pariisin yleissopimuksella on 179 jäsentä), mutta kansallisia hyödyllisyysmallijärjestelmiä on käytössä vain noin 70 kappaletta (WIPO 2022) eli reilusti alle puolessa maailman maista. On myös merkille pantavaa, että suuri osa näistä järjestelmistä on minimaalisella käytöllä ja monissa maissa hyödyllisyysmallihakemuksia jätetään vuositasolla vain muutamia tai joitain kymmeniä (WIPO 2022).

Patentti- ja hyödyllisyysmallihakemustilastojen kehitystä 2000-luvulla leimaa Aasian nousu, mikä perustuu erityisesti Kiinassa jätettyjen hakemusten valtavaan kasvuun (WIPO 2022). Kuvio 1 havainnollistaa tätä trendiä samoin kuin sitä, kuinka hyödyllisyysmallien osalta hakemusmäärät samanaikaisesti vähenevät Euroopassa. Laskun taustalla Euroopassa on erityisesti vähentyneet hyödyllisyysmallihakemukset Saksan patenttivirusalla (vrt. Radauer 2015, 2019 ja Kuvio 2 alla).

Kuvio 1. Hyödyllisyysmallihakemusten trendejä alueittain

Lähde: WIPO IP Statistics Database. Tiedot tarkistettu 30.8.2023.

Pohjois-Amerikassa ei ole hyödyllisyysmallijärjestelmiä, Afrikassa hyödyllisyysmallihakemusmäärät ovat hyvin vähäisiä ja Etelä-Amerikassakin hakemusmäärät ovat pysyneet tasaisen matalina. Kuviossa 1 Oseanian nousu 2020–2021 selittyy Australian innovaatiopatenttijärjestelmän – eli paikallisen hyödyllisyysmallijärjestelmään verrattavissa olevan instituution – poistolla 2021 ja sitä edeltäneellä piikillä hakemusmäärissä. Australia poisti järjestelmän 25.8.2021, koska analyysien mukaan ”järjestelmä ei saavuttanut tavoitettaan pk-yritysten tukemisessa markkinalla” (IP Australia 2021, Johnson ym. 2015).

Taulukko 1 kuvaa hyödyllisyysmallijärjestelmien käyttöä EU- ja EPO-jäsenmaissa sekä EU-jäsenyyttä hakeneissa maissa. EU:n 27 jäsenmaasta 18 on käytössä hyödyllisyysmallijärjestelmä.

Hyödyllisyysmallijärjestelmien ja kaksitasoisten patenttijärjestelmien kehitys on ollut melko hiljaista Euroopassa sen jälkeen, kun EU-jäsenmaat torppasivat EU-tasoisin hyödyllisyysmallin projektin (Euroopan komissio 1995; Björkwall 2009). 2000-luvulla mm. Hollanti ja Belgia ovat poistaneet lyhytpatenttijärjestelmänsä (Heikkilä 2018, Prud’homme 2014) ja esimerkiksi Saksassa ja Itävallassa on kavennettu hyödyllisyysmalleilla suojattavissa olevien keksintöjen joukkoa tulkitsemalla oikeustapauksissa keksinnöllisyysvaatimus käytännössä samanlaiseksi kuin patenteilla (Radauer ym. 2019). Toisaalta esimerkiksi Romania otti käyttöön hyödyllisyysmallijärjestelmän vuonna 2008, Albania 2009 ja Kroatia 2020. Saksasta löytyy maailman vanhin hyödyllisyysmallijärjestelmä, jolla on historiaa jo oli 130 vuotta (Königer 2017), kun taas 1992 käynnistynyt suomalainen hyödyllisyysmallijärjestelmä täytti viime vuonna 30 vuotta.

Taulukko 1. Hyödyllisyysmallijärjestelmät EU:n ja EPO:n jäsenmaissa sekä EU:n hakijamaissa

Maa	EU (1952-)	EPO (1977-)	Yhtenäispatentti-järjestelmä (2023-)	Hyödyllisyysmalli-järjestelmä*
Alankomaat	1952	1977	2023	1995-2008*
Belgia	1952	1977	2023	1987-2008*
Luxemburg	1952	1977	2023	
Ranska	1952	1977	2023	1968
Saksa	1952	1977	2023	1891
Iso-Britannia	1973-2020	1977		
Sveitsi		1977		
Italia	1952	1978	2023	1934
Ruotsi	1995	1978	2023	
Itävalta	1995	1979	2023	1994
Liechtenstein		1980		
Kreikka	1981	1986		1988
Espanja	1986	1986		1929
Tanska	1973	1990	2023	1992
Monaco		1991		
Irlanti	1973	1992		1993*
Portugali	1986	1992	2023	1940
Suomi	1995	1996	2023	1992
Kypros	2004	1998		
Turkki	EEC-hakemus 1987	2000		1995
Slovakia	2004	2002		1992
Slovenia	2004	2002	2023	1992
Tšekki	2004	2002		1992
Viro	2004	2002	2023	1994
Bulgaria	2007	2002	2023	1993
Unkari	2004	2003		1992
Romania	2007	2003		2008
Liettua	2004	2004	2023	
Puola	2004	2004		1924
Islanti		2004		
Latvia	2004	2005	2023	
Malta	2004	2007	2023	
Norja		2008		
Kroatia	2013	2008		2020
Pohjois-Makedonia	hakemus 2004	2009		
San Marino		2009		
Albania	hakemus 2009	2010		2009
Serbia	hakemus 2009	2010		2004
Montenegro	hakemus 2008	2022		
Bosnia ja Hertsegovina	hakemus 2016			
Moldova	hakemus 2022			1993
Ukraina	hakemus 2022			1994
Georgia	hakemus 2022			1992

Lähteet: EPO:n jäsenmaat: <https://www.epo.org/about-us/foundation/member-states/date.html>

Yhtenäispatenttijärjestelmän maat: <https://www.epo.org/applying/european/unitary/unitary-patent.html>

 EU-jäsenyyttä hakeneet maat: <https://www.consilium.europa.eu/en/policies/enlargement>

Hyödyllisyysmallijärjestelmän käyttöönotto vuodet perustuen WIPOLex-tietokantaan. Kaikki taulukon virheet ovat yksin kirjoittajan. Pohjoismaat korostettu harmaalla.

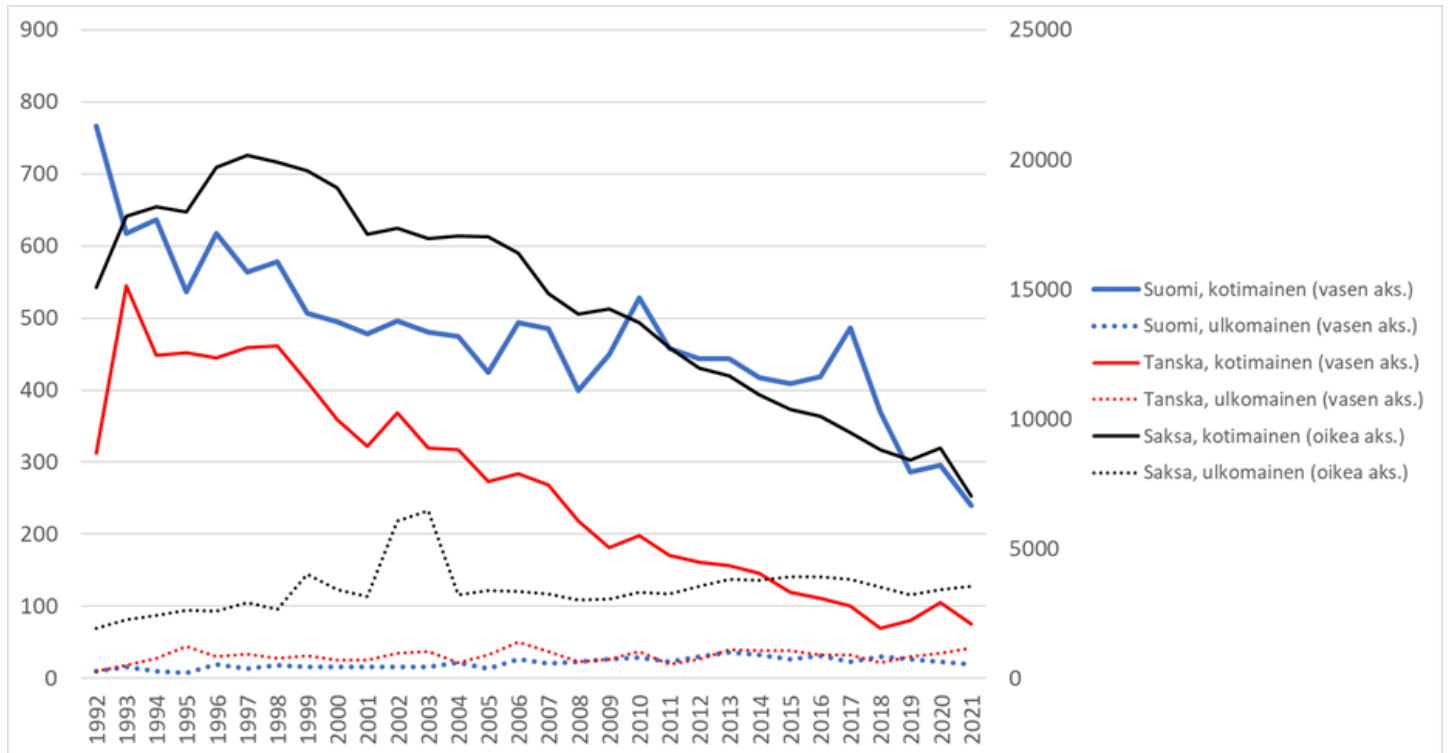
*Näissä maissa ei ole virallisesti ollut hyödyllisyysmallijärjestelmää, vaan ”lyhytpatenttijärjestelmä”, jonka mm. WIPO lukee hyödyllisyysmallijärjestelmään verrattavissa olevaksi (WIPO 2021).

Hyödyllisyysmallijärjestelmä inklusiivisena instituutina: Pohjoismainen vertailu

Pohjoismaista vain Suomella ja Tanskalla on ollut käytössä hyödyllisyysmallijärjestelmä vuodesta 1992 alkaen. Ruotsi, Norja ja Islanti eivät koskaan ole ottaneet käyttöön vastaavaa järjestelmää. Laisi (2009, s. 115) kirjoittaa, että ”Hyödyllisyysmallikysymys oli se rajapyykki, jossa pohjoismainen jo 1920-luvulta jatkunut teollisoikeudellisten lakien harmonisointi- ja yhtenäinen lainvalmistelukäytäntö lakkasi toimimasta.”

Kuvio 2 havainnollistaa, kuinka hyödyllisyysmallihakemusmäärät ovat alkuinnostuksen jälkeen sekä Tanskassa että Suomessa vähentyneet matalille tasoille trendinomaisesti. Vähentyneet hakemusmäärät ovat linjassa Saksassa – Suomen ja Tanskan keskeisessä kauppakumppanimaassa – jätettyjen hyödyllisyysmallihakemusten vähenevän trendin kanssa (vrt. Radauer ym. 2015, 2019). Hyödyllisyysmallien vähenevä kysyntä herättää kysymyksen, tarvitsevatko kansalliset innovaatiojärjestelmät erityisesti Tanskassa Suomessa tuekseen hyödyllisyysmallijärjestelmää, jota ei ole tarjolla muissa Pohjoismaissa?

Kuvio 2. Hyödyllisyysmallihakemusten trendejä Suomessa, Tanskassa ja Saksassa

Lähde: WIPO IP Statistics Database. Tiedot tarkistettu 30.8.2023.

Taulukko 2 listaa ne maat, joissa pohjoismaalaiset hakijat ovat hakeneet hyödyllisyysmalleja viimeisen kolmenkymmenen vuoden aikana perustuen WIPO:n tietokantaan. Suomen tärkeimpiä kauppakumppaneita ja vientimaita ovat Saksa, Ruotsi, Yhdysvallat, Hollanti ja Kiina ja vastaavasti Tanskan viisi keskeisintä vientimaata ovat Saksa, Ruotsi, Norja, Iso-Britannia ja Yhdysvallat (Maailmanpankki 2023). Näistä Saksalla ja Kiinalla on käytössä hyödyllisyysmallijärjestelmät, mikä näkyy myös suomalaisten ja tanskalaisten sekä muiden pohjoismaisten hakijoiden jättämässä hyödyllisyysmallihakemuksissa: Saksa ja Kiina ovat hakemusmäärillä mitattuna keskeisimmät kohdemaat hyödyllisyysmallihakemuksille.

On mielenkiintoista, että suomalaiset ja tanskalaiset hyödyllisyysmallit eivät ole olleet muiden pohjoismaisten hakijoiden erityisessä suosiossa. WIPO:n tilastojen (WIPO IP Statistics Database) mukaan tanskalaiset hakijat ovat jättäneet PRH:lle 7 hyödyllisyysmallihakemusta, ruotsalaiset 52, norjalaiset 7 ja islantilaiset eivät yhtään viimeisen 30 vuoden aikana. Tanskalaisia hyödyllisyysmallihakemuksia on jätetty seuraavasti samalla ajanjaksolla: suomalaiset hakijat 108 kpl, ruotsalaiset 57 kpl, norjalaiset 29 kpl ja islantilaiset 1 kpl. On lisäksi syytä pitää mielessä, että ”ulkomaiset” hakijat voivat olla kotimaisen yrityksen tytäryhtiöitä ulkomailla.

Taulukko 2. Pohjoismaalaisten hakijoiden hyödyllisyysmallihakemukset eri maiden patenttinvirastoissa 1992–2021, top 10 kohdevirastoa

		Hakijan kansallisuus								
Ruotsi		Norja		Islanti		Tanska		Suomi		
1	Saksa	2070	Saksa	370	Saksa	20	Tanska	7939	Suomi	14294
2	Kiina	924	Kiina	83			Saksa	1679	Saksa	1892
3	Japani	89	Tanska	29			Kiina	423	Kiina	756
4	Tanska	57	Australia	26			Australia	34	Itävalta	187
5	Suomi	52	Japani	20			Japani	28	Venäjä	145
6	Venäjä	38	Espanja	12			Itävalta	27	Tanska	108
7	Espanja	33					Puola	24	Japani	75
8	Etelä-Korea	32					Espanja	23	Australia	72
9	Itävalta	31					Etelä-Korea	14	Viro	69
10	Italia	30					Tšekki	11	Espanja	45

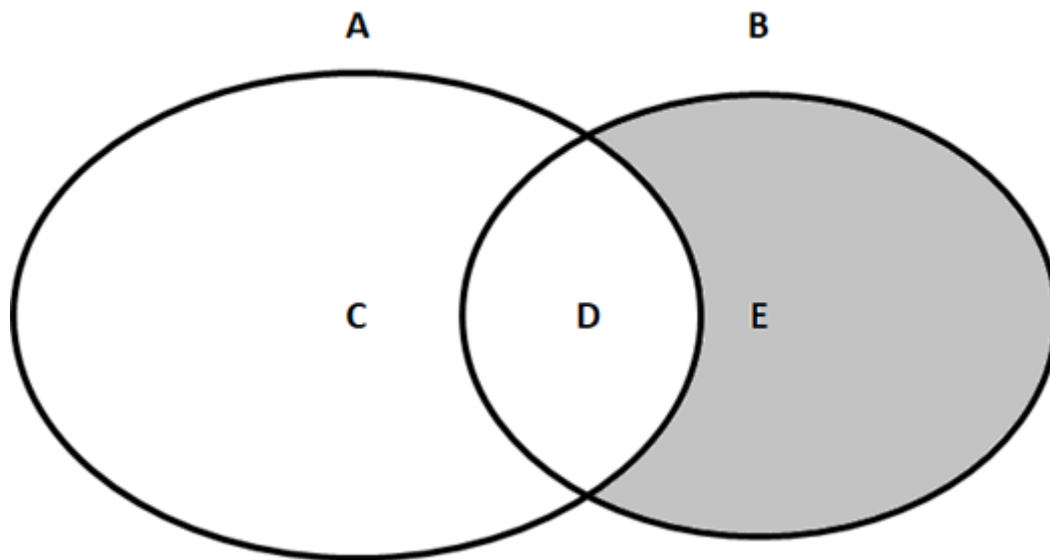
Lähde: WIPO IP Statistics Database. Tiedot tarkistettu 30.8.2023. Mukana ovat Norjan ja Islannin osalta vain maat, joissa hakijat ovat jättäneet yli 10 hyödyllisyysmallihakemusta vuosien 1991–2021 aikana.

Taulukko 3 tarkastelee suomalaisten ja tanskalaisten patenttien ja hyödyllisyysmallien ”inklusiivisuutta”: missä määrin hyödyllisyysmallien hakijat ja keksijät ovat samoja kuin patenttien hakijat? Toisin sanoen mahdollistaako hyödyllisyysmallijärjestelmä suuremmalle joukolle hakijoita ja keksijöitä IPR-järjestelmän hyödyntämisen (tummennettu joukko E Kuviossa 3). Analyysissä on rajauduttu vain kotimaisiin hakijoihin ja keksijöihin, koska tyypillisimmin hyödyllisyysmallien hakijat ovat kotimaisia ja ulkomaisia hakijoita on huomattavasti vähemmän (vrt. Kuvio 2; Hyödyllisyysmallitoimikunnan mietintö 1986, Heikkilä & Verba 2018). Kuvio 3 havainnollistaa Venn-diagrammilla, kuinka inklusiivisuutta voi arvioida ja mihin joukkoihin Taulukon 3 luvut viittaavat.

Taulukossa 3 on ensin esitetty määrät kotimaisista hakijoista ja keksijöistä, joilla on patentti- ja hyödyllisyysmallihakemuksia tai jompiakumpia hakemuksia jätettynä. Näistä luvuista voi karkeasti arvioida, että Suomen osalta patenttirekistereistä löytyy n. 40,3 % enemmän kotimaisia hakijoita ja 20,1% enemmän kotimaisia keksijöitä kuin tilanteessa, jossa käytössä olisi vain patenttijärjestelmä. Tanskassa vastaavat luvut ovat 64,4 % enemmän kotimaisia hakijoita ja 29,7 % enemmän kotimaisia keksijöitä, mutta absoluuttiset määrät ovat matalampia Suomeen verrattuna (ks. rivi E Taulukossa 3).

On korostettava, että tällaisessa päättelyssä vahvana ja kriittisenä taustaoletuksena on, että ilman hyödyllisyysmallijärjestelmää kyseiset vain hyödyllisyysmallihakemuksissa esiintyvät hakijat ja keksijät eivät olisi jättäneet patenttihakemuksia, jos hyödyllisyysmallivaihtoehtoa ei olisi ollut tarjolla (”ei substituutiota”). Tästä epärealistisesta oletuksesta johtuen esitetyt prosenttiluvut ovat ylärajoja suomalaisen ja tanskalaisen hyödyllisyysmallijärjestelmien ”inklusiivisuudelle”. Lisäksi tarkastelussa ovat vain hakemukset eivätkä myönnetyt patentit ja rekisteröidyt hyödyllisyysmallit. Kuitenkin voidaan todeta, että hyödyllisyysmallijärjestelmä on toiminut inklusiivisena instituutiona, koska se on merkittävästi lisännyt sellaisten yritysten ja keksijöiden määrää, joilla on ”keksijästatus” – vaikkakin hyödyllisyysmallikeksijän eikä patenttikeksijän.

Kuvio 3. Venn-diagrammi, hyödyllisyysmallijärjestelmän ”inklusiivisuus”

Taulukko 3. Uniikit kotimaiset hakijat ja keksijät Suomessa ja Tanskassa 1992–2022

Joukko Kuviossa 3		Suomi		Tanska	
		Uniikit hakijat	Uniikit keksijät	Uniikit hakijat	Uniikit keksijät
A	Patenttihakemukset	15032	32561	7084	15377
B	Hyödyllisyysmallihakemukset	8964	11800	5412	5662
C+D+E	Patentti- tai hyödyllisyysmallihakemukset	21090	39094	11647	19942
C	Vain patenttihakemuksia	12126	27294	6235	14280
E	Vain hyödyllisyysmallihakemuksia	6058	6533	4563	4565
D	Sekä patentti- että hyödyllisyysmallihakemuksia	2906	5267	849	1097
E/A	Hyödyllisyysmallijärjestelmän "lisäys"*	40.3 %	20.1 %	64.4 %	29.7 %

Lähde: PATSTAT Online, Spring 2023 version. Tiedot tarkistettu 30.8.2023. Luvut perustuvat hakemuksiin eivätkä myönnettyihin patentteihin ja hyödyllisyysmalleihin. Rajaus on tehty kotimaisiin hakijoihin ja keksijöihin; ulkomaiset hakijat ja keksijät eivät ole mukana luvuissa.

Hyödyllisyysmallijärjestelmän tulevaisuuden skenaarioita

Tähän mennessä ei ole tutkimuksia, jotka olisivat kyenneet osoittamaan hyödyllisyysmallijärjestelmän kiistattomat hyödyt innovaatiotoiminnan kannustimina kehittyneissä maissa. Myös Suomen ja Tanskan vähenevät hyödyllisyysmallihakemusmäärät viittaavat siihen, että järjestelmien merkitys teknologisen kehityksen suuntaa ja määrää määrittäväna IPR-instituutiona (vrt. Heikkilä 2022) on heikkenemässä entisestään Saksan hyödyllisyysmallijärjestelmän tavoin. Tästä huolimatta hyödyllisyysmallijärjestelmä vaikuttaa lisänneen inklusiivisuutta: sekä Suomen että Tanskan osalta julkisista patenttirekistereistä löytyy merkittävästi enemmän kotimaisia hakijoita ja keksijöitä, joilla on keksijästatus verrattuna tilanteeseen, jossa maissa ei olisi tarjolla hyödyllisyysmallivaihtoehtoa.

Suomen ja Tanskan hyödyllisyysmallijärjestelmien tulevaisuutta voi pohtia erilaisten skenaarioiden kautta (vrt. Heikkilä 2023):

1. Merkityksen väheneminen: Hyödyllisyysmallihakemusten määrä vähenee entisestään.
2. Neutraali: Hyödyllisyysmallihakemusten määrä pysyy nykyisellä tasolla ja järjestelmän hyödyntäminen suhteellisen vähällä käytöllä.
3. Kasvu: Hyödyllisyysmallihakemusten määrä (yllättäen) kääntyy kasvuun ja näemme enemmän oikeudenkäyntejä liittyen hyödyllisyysmalliriitoihin.

Näistä ”Kasvu”-skenaario vaikuttaa epätodennäköisimmiltä ja neutraali ja merkityksen väheneminen todennäköisemmiltä vaihtoehdoilta aiempien trendien valossa – ellei merkittäviä yllätyksiä tapahdu. Mikäli pohjoismaisten IPR-järjestelmien kehittämisen yhteistyö tiivistyy, todennäköisempi skenaario olisi varmaankin suomalaisen ja tanskalaisen hyödyllisyysmallijärjestelmän alasajo sen sijaan, että Ruotsi, Norja ja Islanti perustaisivat omat hyödyllisyysmallijärjestelmänsä. Euroopan tasolla merkitystä on erityisesti sillä, mihin suuntaan saksalaista hyödyllisyysmallijärjestelmää jatkossa kehitetään.

Kirjallisuutta

- Acemoglu, D., Johnson, S. & Robinson, J. (2005). Institutions as a fundamental cause of long-run growth. Teoksessa Aghion, P. ja Durlauf, S. (toim.) *Handbook of Economic Growth* 1 A: 385–472.
- Björkwall, P. (2009). *Nyttighetsmodeller: Ett ändamålsenligt innovationsskydd?* Väitöskirja, Svenska Handelshögskolan.
- Bloom, N., Van Reenen, J. & Williams, H. (2019). A Toolkit of Policies to Promote Innovation. *Journal of Economic Perspectives*, 33(3), 163–84.
- Cahoy, D. & Oswald, L. (2021). Is Legal Harmonization Always Better? The Counter-Case of Utility Models. *American Business Law Journal* 58(3), 525–578.
- Euroopan komissio. 1995. Green Paper: The Protection of Utility Models in the Single Market. Green Paper COM(95), 370 final. Brussels, 19.07.1995.
- Heikkilä, J. (2018). *Empirical Analyses of European Intellectual Property Rights Institutions.* Väitöskirja, Jyväskylän yliopiston kauppakorkeakoulu.
- Heikkilä, J. (2022). IPR-instituutiot teknologisen kehityksen määrittäjinä. *Kansantaloudellinen aikakauskirja*, 118(3), 401–427.
- Heikkilä, J. (2023). Key performance indicators for utility model systems. *World Patent Information* 74, 102222.
- Heikkilä, J. & Verba, M. (2018). The role of utility models in patent filing strategies: Evidence from European countries. *Scientometrics* 116(2), 689–719.
- Hyödyllisyysmallitoimikunnan mietintö. (1986). KTM Komiteamietintöjä (1986:48).
- IP Australia. (2021). <https://www.ipaustralia.gov.au/patents/how-to-apply-for-a-standard-patent/innovation-patents> Viitattu 29.8.2023.
- Johnson, M., Bialowas, A., Nicholson, P., Mitra-Kahn, B., Man, B. & Bakhtari, S. (2015). The economic impact of innovation patents. *IP Australia Economic Research Paper* 05.
- Kim, Y., Lee, K., Park, W., & Choo, K. (2012). Appropriate intellectual property protection and economic growth in countries at different levels of development. *Research Policy* 41(2), 358–375.
- Königer, K. (2017). The 125th anniversary of the German utility model – a reason to celebrate? *Journal of Intellectual Property Law & Practice* 12(2), 75.
- Mailmanpankki. (2023). World Integrated Trade Solution. Suomi: <https://wits.worldbank.org/CountryProfile/en/Country/FIN/Year/2021/TradeFlow/EXPIMP> Tanska: <https://wits.worldbank.org/CountryProfile/en/Country/DNK/Year/2021/TradeFlow/EXPIMP>
- Mylly, T. (2023). Hölmöläiset, hyödyllisyysmalli ja dynaaminen talous. *IPRinfo* 2/2023, 28.4.2023.
- North, D. (1991). Institutions. *Journal of Economic Perspectives*, 5(1), 97–112.
- Öster-Blom, M. (2023). Hyödyllisyysmallit vielä kerran. *IPRinfo* 3/2023 10.5.2023.

Prud'homme, D. (2014). Creating a “Model” Utility Model Patent System: A Comparative Analysis of the Utility Model Patent Systems in Europe and China. IP Key Working Paper Series.

Prud'homme, D. (2017). Utility model patent regime “strength” and technological development: experiences of China and other East Asian latecomers. *China Economic Review* 42, 50–73.

Radauer, A., Rosemberg, C., Cassagneau-Francis, O., Goddar, H. & Haarmann, C. (2015). Study on the economic impact of the utility model legislation in selected Member States: Final Report. A study tendered by the European Commission – DG Internal Market and Services in 2013, MARKT/2013/065/D2/ST/OP.

Radauer, A., Rosemberg Montes, C., Cassagneau-Francis, O., Goddar, H. & Haarmann, C. (2019). The myth of the ‘small patent for the small inventor’ —strategic motives to use second-tier patent systems (utility models) in selected European countries. *Journal of Intellectual Property Law & Practice* 14(10), 771–783.

Suthersanen, U. (2006). Utility models and innovation in developing countries. The International Centre for Trade and Sustainable Development Issue Paper 13, UNCTAD.

Suthersanen, U. (2019). Utility Models: Do They Really Serve National Innovation Strategies? In Drexler, J. & Sanders, A. (eds) *Innovation Society and Intellectual Property*. Edward Elgar.

WIPO. (2022). World Intellectual Property Indicators Report 2022.

Kuva: iStock / Chor muang

Aiheet: [Hyödyllisyysmallit](#)

Kirjoittajat

Jussi Heikkilä

Dosentti, Lappeenrantaan-Lahden teknillinen yliopisto LUT; Research Fellow, Jyväskylän yliopiston kauppakorkeakoulu

- [Jaa Facebookissa](#)
- [Jaa LinkedInissä](#)
- [Jaa Twitterissä](#)
- [Jaa Whatsappissa](#)
- [Jaa sähköpostitse](#)

Uusimmat artikkelit

5/2023

11.9.2023

[AIPPI tarjoaa aitiopaikan globaaleihin IP-asioihin](#)

5/2023

1.9.2023

[The Innovation World Order of 1878 and “Multipolarity”](#)

4/2023

29.8.2023

[Tuomas Latola työskentelee teknologiakysymysten parissa geopoliittisessa turbulenssissa](#)

IPRinfo-verkkolehti

on IPR University Centerin [🔗](#) toimittama aikakauslehti, jonka tarkoituksena on jakaa asiantuntevaa ja oikeaa tietoa aineettomiin oikeuksiin liittyvistä aiheista.

Seuraa meitä

[Facebookissa](#) [🔗](#)

[Twitterissä](#) [🔗](#)

[LinkedInissä](#) [🔗](#)

[Kirjoita lehteen](#)

[Mediatiedot](#)

[Tilaa uutiskirje](#) [🔗](#)

[Saavutettavuusseloste](#)

[Evästeet](#)